

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.540 van 3 september 2026
in de zaak A. 243.390/XII-9798**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Koen Clonen en Flora Wauters
 kantoor houdend te 2610 Antwerpen
 Sneeuwbeslaan 14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT,
vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken
woonplaats kiezend bij
de Federale politie DGR/Legal/CTX
gevestigd te 1000 Brussel
Koningsstraat 202A

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 november 2024, strekt tot de
nietigverklaring van:

- 1) “[d]e beslissing van de deliberatiecommissie van 2 september 2024 waarbij
verzoeker voor het vergelijkend examen voor bevordering door overgang naar een
hoger kader (middenkader) sessie 2024-2025, ‘geschikt’ werd bevonden”;
- 2) “[d]e beslissing van de Federale Politie - Algemene Directie van het
Middelenbeheer en de informatie – Directie van het Personeel – Dienst Rekrutering
en Selectie hem ter kennis gebracht op 3 september 2024 waarbij verzoeker niet
batig gerangschikt werd en niet toegelaten werd tot de opleiding aspirant-
hoofdinspecteur”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 262.360 van 14 februari 2025 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Samuel Mens heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2026.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Flora Wauters, die verschijnt voor verzoeker, en adviseur Vincent Govaerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Samuel Mens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In het arrest nr. 262.360 van 14 februari 2025, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is verworpen, worden de feiten als volgt weergegeven:

“3.1. Verzoeker is inspecteur van politie.

3.2. Verzoeker neemt deel aan het vergelijkend examen voor bevordering door overgang naar een hoger kader (hoofdinspecteur - middenkader) voor de bevorderingssessie 2024-2025.

3.3. Na te zijn geslaagd in de voorafgaande beroepsproeven legt verzoeker in de loop van 2024 de persoonlijkheidspoeven af, waarvoor verzoeker eveneens slaagt.

3.4. Op 2 september 2024 wordt verzoeker door de deliberatiecommissie ‘geschikt’ verklaard.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.5. De eerste bestreden beslissing wordt bij brief van 3 september 2024 door het diensthoofd DRP – Rekrutering en Selectie ter kennis gegeven aan verzoeker. Deze brief vermeldt onder meer:

‘Als bijlage kan je de resultaten van de globale evaluatie terugvinden die werd opgemaakt door de deliberatiecommissie naar aanleiding van je deelname aan het vergelijkend examen tot aspirant-hoofdinspecteur via bevordering door overgang naar het middenkader, sessie 2024-2025. Deze globale evaluatie werd gerealiseerd op basis van het geheel van de proeven waaraan je hebt deelgenomen gedurende de ganse selectieprocedure. Je werd door de deliberatiecommissie geschikt verklaard maar wist zich jammer genoeg niet batig te rangschikken. De minister van Binnenlandse Zaken besliste immers om voor de Nederlandstalige taalrol 282 laureaten toe te laten tot de opleiding aspirant-hoofdinspecteur terwijl jij uiteindelijk pas op plaats 325 werd gerangschikt. Wanneer mocht blijken dat er voldoende laureaten van dit vergelijkend examen verzaken aan de opleiding waardoor jij alsnog batig gerangschikt kan worden, dan zullen wij het niet nalaten jou hieromtrent te contacteren.’

3.6. De in de hiervoor vermelde kennisgeving vervatte beslissing dat verzoeker niet batig wordt gerangschikt en bijgevolg niet wordt toegelaten tot de opleiding aspirant-hoofdinspecteur duidt verzoeker aan als de tweede bestreden beslissing.”

3.2. Verzoeker heeft in oktober 2025 de opleidingscyclus tot hoofdinspecteur (sessie 2025-2026) aangevat, na opnieuw en met succes aan de vergelijkende selectieprocedure te hebben deelgenomen en batig te zijn gerangschikt.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve exceptie van gebrek aan actueel belang

Standpunt van de partijen

4. Het auditoraat werpt in zijn verslag amtsshalve een gebrek aan actueel belang in hoofde van verzoeker op, op grond van de volgende overwegingen:

“28. Het voordeel dat verzoeker met het voorliggende beroep in essentie nastreeft, is het verwerven van een nieuwe kans om door de deliberatiecommissie ‘zeer geschikt’ te worden bevonden en derhalve batig te worden gerangschikt, met het oog op deelname aan de opleiding middenkader. Deze betrachting van verzoeker om middels onderhavige procedure (alsnog) deel te nemen aan de/een opleiding middenkader, is, zij het dankzij de voortgezette inspanning van verzoeker daartoe, inmiddels vervuld. Na een nieuwe poging in het kader van de bevorderingssessie 2025-2026 blijkt verzoeker te zijn geslaagd en batig te zijn gerangschikt, zodat verzoeker op 1 oktober 2025 deze opleidingscyclus kon aanvangen.

Zoals reeds gesteld (zie supra), lag een deelname aan de reeds aangevangen opleidingscyclus 2024-2025 hoe dan ook reeds buiten bereik van verzoeker, en kon enkel nog maar een deelname aan de eerstvolgende nuttige opleidingscyclus aan de orde zijn. Uit de memorie van antwoord blijkt dat verzoeker dit ook zo (in)ziet. Het (ook toegezegde) rechtsherstel dat – zij het dan nog in welbepaalde scenario’s – zou behoren voort te vloeien uit de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing, blijkt – zij het niet bij wijze van ‘rechtsherstel’ – in de praktijk dus evenwel reeds ‘in uitvoering’. Het enige ‘voordeel’ of ‘effect’ dat desgevallend zou (kunnen) uitgaan van een nieuwe beslissing van de deliberatiecommissie, na vernietiging van de eerste bestreden beslissing en na heroverweging, valt als zodanig dan ook niet langer na te streven door verzoeker, vermits deze ambitie zich reeds vervult. Een nietigverklaring dient zich met het oog op deelname aan de opleidingscyclus eenvoudigweg niet langer aan.

29. Waar verzoeker er dan niettemin op wijst de opleiding ‘pas een jaar later’ te hebben kunnen aanvangen, en bij verzoekschrift aangaf dat van de bestreden beslissing(en) gevolgen zou(den) uitgaan ‘op het vlak van verloning en zijn verdere beroepsloopbaan’, is zulks – in het verlengde van wat voorafgaat – niet van aard te doen inzien welk voordeel een nietigverklaring – gesteld tegenover de daadwerkelijke finaliteit daarvan – nog kan opleveren.

Op vandaag staat vast dat gunstig gevolg werd gegeven aan het welslagen van verzoeker in het vergelijkend examen van de bevorderingssessie 2025-2026, waarmee verzoeker uiteindelijk zijn essentiële doel – deelname aan de opleidingscyclus – heeft bereikt. Een vernietiging zou niet automatisch met zich brengen dat verzoeker geacht wordt alsnog meer dan ‘slechts’ geschikt zou worden verklaard in het kader van de bevorderingssessie 2024-2025, laat staan dat verzoeker tegenover het bestuur nog enigszins (zinvol) een recht – als ware het ‘met terugwerkende kracht’ – kan doen gelden op een vroegere deelname aan een opleiding, laat te meer staan dat uit de vernietiging het persoonlijke en rechtstreekse

recht zou voortvloeien om vroeger of ‘met terugwerkende kracht’ te worden bevorderd.

Het komt de auditeur-verslaggever voor dat een vernietiging op vandaag, en door de gewijzigde omstandigheden, voor verzoeker geen ander nut kan hebben dan de loutere vaststelling van een onwettigheid of het horen onwettig verklaren van de beslissingen, wat evenwel niet dienend in aanmerking kan worden genomen ter beoordeling van het actueel belang van verzoeker. Om als toereikend te worden beschouwd, moet het belang immers rechtstreeks genoeg zijn en de verzoekende partij een voordeel verschaffen dat voldoende direct verband houdt met de finaliteit van een nietigverklaring, namelijk het doen verdwijnen van de bestreden rechtshandeling uit de rechtsorde. Dat verzoeker ‘pas een jaar later’ de door hem geambieerde opleiding heeft kunnen aanvatten, kan door de gevorderde nietigverklaring niet worden goedgeemaakt.

30. Waar verzoeker zich voor het overige op het standpunt stelt ondanks de huidige deelname aan de opleidingscyclus 2025-2026 nog over een ‘moreel belang’ te beschikken, en hij bij verzoekschrift reeds aangaf ‘moreel’ te zijn benadeeld, met verwijzing naar onder meer reputatieschade, evenals dat hem – mede in acht genomen zijn leeftijd – de mogelijkheid wordt ontnomen om ooit nog een functie als hoofdinspecteur van politie te betrekken, minstens hem een aanzienlijk aantal nuttige dienstjaren als hoofdinspecteur zijn ontnomen, dient – bovenop wat reeds hierboven werd geoordeeld – op het volgende te worden gewezen.

Een geschiktheidsbeoordeling in het kader van een selectieprocedure met het oog op deelname aan een opleidingscyclus (en uiteindelijk de bevordering tot hoofdinspecteur), onderscheidt zich, wat het aangebrachte ‘morele leed’ betreft, van bijvoorbeeld een tuchtbeoordeling. Een tuchtmaatregel beoogt een ambtenaar wegens deontologisch laakbaar gedrag te bestraffen, en werpt een zodanige smet op de getuchte dat hij er in elk geval een gekwalificeerd moreel belang bij heeft om haar middels een annulatieberoep ongedaan te zien maken. Een geschiktheidsbeoordeling als in casu daarentegen, is een (selectie)instrument in het kader van een doeltreffend personeelsbeheer dat tot doel heeft na te gaan wie over de capaciteiten beschikt om te mogen deelnemen aan de opleiding middenkader met het oog op bevordering tot hoofdinspecteur. Het is geen tuchtmaatregel of anderszins gericht op enige bestraffing van tekortkomingen in zijn functioneren, maar beoogt, door een waardering uit te drukken over de – op een welbepaald ogenblik aanwezige en middels een vergelijkend examen afgetoetste – (beroeps)kennis en competenties van het personeelslid, hier concreet met het oog op de opmaak van een ‘lijst’ of ‘rangschikking’ teneinde te bepalen wie aan de opleidingscyclus met het oog op bevordering naar het middenkader kan deelnemen. Enig ‘moreel nadeel’ dat verzoeker van de bestreden beslissing(en) zou ondervinden, voor zover verzoeker dit vermeende nadeel al nader staft, vertoont in geen geval nog langer een voldoende rechtstreeks verband met de finaliteit van de nietigverklaring. Er kan in dit verband ook mee in acht worden genomen dat verzoeker als zodanig nimmer ‘ongeschikt’ werd bevonden. Bovendien zijn de kwaliteiten van verzoeker inmiddels in die mate erkend dat verzoeker intussen – ongeacht zijn ‘leeftijd’, die de verwerende partij er dus in elk geval voor de navolgende sessie niet van heeft weerhouden verzoeker toe te laten, en waarvan niet kan worden ingezien dat deze verzoeker ter zake parten zou hebben gespeeld – deelneemt aan de opleidingscyclus 2025-2026. Verzoeker licht niet toe, en de auditeur-verslaggever kan niet spontaan ontwaren, waarom de bestreden beslissing(en) dermate grievend zou zijn, dat aan dit grievend karakter een gekwalificeerd moreel belang kan worden ontleend.

Opnieuw geldt dat het beoogde voordeel méér moet zijn dan de morele genoegdoening die desgevallend wordt geput uit het horen onwettig verklaren van de bestreden beslissingen, als ware het om naast zichzelf ook anderen te overtuigen

van het initieel gelijk. Wat thans evenwel nog wordt nagestreefd, lijkt niet langer verbonden te kunnen worden met het daadwerkelijke verdwijnen van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer, maar enkel (hoogstens) verband te kunnen houden met het horen vaststellen van een onwettigheid en het horen gegrond verklaren erga omnes van de aangevoerde middelen, wat onvoldoende rechtstreeks is om het belang bij de gevorderde nietigverklaring te dienen, ook niet als een vorm van (moreel) herstel in natura.”

5. In de laatste memorie repliceert verzoeker dat hij nog steeds een actueel belang heeft bij zijn beroep. Hij zet uiteen dat, indien hij zijn opleiding tot hoofdinspecteur reeds had kunnen aanvatten in de opleidingscyclus 2024-2025, hij een jaar eerder hoofdinspecteur had kunnen worden, wat een positieve invloed zou hebben gehad op zijn inkomen en latere pensioenrechten. Ook zou verzoeker geen inspanningen hebben moeten leveren om nogmaals aan de selectieprocedure deel te nemen. De vernietiging van minstens de eerste bestreden beslissing zou volgens verzoeker aantonen dat hem de kans werd ontnomen om al na de opleidingscyclus van 2024-2025 tot hoofdinspecteur te worden bevorderd, zodat hij op basis van het verlies van een kans een vordering tot schadevergoeding voor weddeverlies en verlies van pensioenrechten zou kunnen inleiden. Voorts zet verzoeker uiteen dat hij in ieder geval over een moreel belang beschikt, daar de vernietiging van de bestreden beslissingen zou aantonen dat hij mogelijk onterecht slechts de quoterings “geschikt” in plaats van “zeer geschikt” verkreeg en dit weldegelijk grievend is.

6. In haar laatste memorie sluit de verwerende partij zich aan bij de in het auditorsverslag ambtshalve opgeworpen exceptie. Zij wijst erop dat de opleidingscyclus 2024-2025, die verzoeker initieel nastreefde, inmiddels is afgerond. Een nietigverklaring van de bestreden beslissingen zou hooguit kunnen leiden tot de deelname aan de opleidingscyclus 2025-2026, maar die opleidingscyclus heeft verzoeker ook daadwerkelijk aangevat, zodat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn beroep. In repliek op de laatste memorie van verzoeker, merkt de verwerende partij op dat het voordeel dat verzoeker beoogt met de nietigverklaring in beginsel meer moet zijn dan de morele genoegdoening uit het horen onwettig verklaren van de bestreden beslissingen. Het standpunt van verzoeker, dat hij na een nietigverklaring van de bestreden beslissingen een vordering tot schadevergoeding zou kunnen instellen, overtuigt volgens de

verwerende partij niet. Verzoeker moet immers aannemelijk maken dat de nietigverklaring hem nog een concreet, direct en persoonlijk voordeel oplevert. Uit de rechtspraak van de Raad van State leidt de verwerende partij af dat het belang om een schadevergoeding te bekomen, daartoe niet volstaat.

Beoordeling

7. Gelet op artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan het beroep tot nietigverklaring bedoeld bij artikel 14 van deze wet, voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht “door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang”. Die vereiste is erop gericht de rechtszekerheid te dienen en een goede rechtsbedeling te verzekeren (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR.244.015).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook (RvS (A.V.) 15 januari 2019, nr. 243.406, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR.243.406).

Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep maar moet voortduren tot aan de sluiting van het debat (RvS (A.V.) 22 maart 2019, 244.015, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR.244.015), zonder dat de verzoekende partij noodzakelijk elk belang bij de nietigverklaring verliest wanneer zij het initiële voordeel niet meer kan ambiëren (cf. GwH 9 juli 2020, 105/2020, ECLI:BE:GHCC:2020.ARR.105, punten B.11.2 en B.12.2).

Het staat aan de Raad van State te oordelen of de verzoekende partij die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij haar beroep. De Raad van State dient erover te waken dat het belangvereiste niet op een

buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, 109/2010, ECLI:BE:GHCC:2010.ARR.109, punt B.4.3; GwH 9 juli 2020, 105/2020, ECLI:BE:GHCC:2020.ARR.105, punt B.9.3; EHRM 17 juli 2018, 5475/06, ECLI:CE:ECHR:2018:0717JUD000547506, Vermeulen/België, punten 42 e.v.).

Er is voor een verzoekende partij geen stelplicht om haar belang bij het beroep te omschrijven of toe te lichten. Echter, wordt dit belang in twijfel getrokken, dan valt het haar toe bij de eerstvolgende procedurele gelegenheid hierover opheldering te verschaffen en haar belang te staven.

Doet een verzoekende partij zulks, dan heeft zij daarmee ook de contouren geschetst waarom het haar te doen is en moet de Raad van State met die door de verzoekende partij vastgelegde grenzen van het gerechtelijk debat rekening houden (RvS (A.V.) 15 januari 2019, 243.406, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR.243.406).

Voorts kan de aard van het belang weliswaar evolueren, maar een verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de gevraagde nietigverklaring haar nog een concreet, direct en persoonlijk voordeel oplevert. Onvoldoende om een nietigverklaring van de bestreden beslissing te kunnen verkrijgen, is dan ook het belang van een verzoekende partij dat in de loop van de annulatieprocedure is geëvolueerd naar nog uitsluitend een belang bij het onwettig horen verklaren van die beslissing om de toekenning van een schadevergoeding – door de rechtscolleges van de rechterlijke orde, die daartoe zelf de eventuele fout van de overheid kunnen vaststellen – te faciliteren. Het voordeel moet in beginsel ook méér zijn dan de morele genoegdoening die een verzoekende partij put uit het horen onwettig verklaren van de bestreden beslissing, inzonderheid om derden aldus te overtuigen van haar initieel gelijk. Een dergelijk belang heeft een karakter dat niet valt binnen de grenzen van het belang zoals bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dat beoogde voordeel is immers niet verbonden met het verdwijnen van de bestreden beslissing uit het

rechtsverkeer maar enkel met het horen gegrond verklaren *erga omnes* van de door de verzoekende partij aangevoerde middelen.

8. Zoals blijkt uit het verzoekschrift tot nietigverklaring, voelt verzoeker zich gegriefd, doordat hij na deelname aan de vergelijkende selectieprocedure 2024-2025 – die toelaat de opleiding tot hoofdinspecteur aan te vatten – niet batig werd gerangschikt, waardoor hij die beoogde opleiding niet kon aanvatten.

9. Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep, maar moet voortduren tot aan de sluiting van het debat.

10. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker de betrokken opleiding inmiddels heeft aangevangen, zij het met een jaar vertraging, nadat hij opnieuw deelnam aan een gelijkaardige selectieprocedure en ditmaal wél batig werd gerangschikt. Verzoeker heeft aldus bekomen, wat hij met zijn beroep beoogde.

11. Verzoeker verliest evenwel in dat geval, ingevolge deze gewijzigde (juridische) omstandigheid, niet noodzakelijk elk belang bij de nietigverklaring. Zoals hiervoor is aangenomen, kan de aard van het belang immers evolueren, maar dient de verzoekende partij minstens aannemelijk te maken dat de gevraagde nietigverklaring haar nog een concreet, direct en persoonlijk voordeel oplevert. Ter zake heeft zij een stelplicht. Des te meer wanneer de ontvankelijkheid van het beroep in vraag wordt gesteld, dient die partij daarover een standpunt in te nemen en de nodige verduidelijkingen bij te brengen.

12. In de mate dat verzoeker aanvoert dat, indien hij zijn opleiding tot hoofdinspecteur reeds had kunnen aanvatten in de opleidingscyclus 2024-2025, hij een jaar eerder hoofdinspecteur had kunnen worden, wat een positieve invloed zou hebben gehad op zijn inkomen en latere pensioenrechten, merkt de Raad van State op dat een nietigverklaring van de bestreden beslissingen dit voordeel niet meer kan opleveren. Volgens de verwerende partij – daarin niet tegengesproken

door verzoeker – is de opleidingscyclus 2024-2025 inmiddels afgerond, zodat verzoeker daaraan niet alsnog kan deelnemen. Voorts brengt een vernietigingsarrest de zaken weliswaar opnieuw in de toestand zoals ze vóór het nemen van de vernietigde beslissingen waren, maar de ex-tuncwerking van een vernietigingsarrest reikt niet zover dat moet worden aangenomen dat de tijd sindsdien is blijven stilstaan. Verzoeker kan niet terugkeren in de tijd om alsnog aan de opleidingscyclus 2024-2025 deel te nemen.

13. Dezelfde vaststelling geldt voor het argument van verzoeker dat hij opnieuw inspanningen heeft moeten leveren om aan de selectieprocedure deel te nemen. Een nietigverklaring van de bestreden beslissingen zou die geleverde inspanning niet ongedaan maken.

14. Voorts steunt verzoeker zijn actueel belang op het gegeven dat de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing zou aantonen dat hem de kans werd ontnomen om al na de opleidingscyclus van 2024-2025 tot hoofdinspecteur te worden bevorderd, zodat hij op basis van het verlies van een kans een vordering tot schadevergoeding voor weddeverlies en verlies van pensioenrechten zou kunnen inleiden.

Ook dit argument overtuigt niet. Een dergelijk belang komt immers neer op het loutere belang om een bestuurshandeling onwettig te horen verklaren en vertoont slechts een onrechtstreeks verband met datgene waar het bij een vernietigingsberoep wezenlijk om gaat, namelijk het zuiveren van de rechtsorde door de vernietiging van een onwettige bestuurshandeling.

15. In de mate dat verzoeker zich, tot slot, beroept op een moreel belang, daar de nietigverklaring van de bestreden beslissingen zou aantonen dat hij mogelijk onterecht slechts de quoterings “geschikt” in plaats van “zeer geschikt” verkreeg, wordt verzoeker niet bijgevalen dat dit een nadeel is, dat grievend is. Verzoeker overtuigt immers niet dat het gegeven dat hij “geschikt” werd bevonden, hem dermate moreel grieft, dat hij in de geschetste concrete omstandigheden alsnog over een gekwalificeerd moreel belang zou beschikken.

16. In die omstandigheden is wat verzoeker met de gevraagde nietigverklaring dan nog nastreeft, niet méér dan het voordeel om derden te overtuigen van zijn initieel gelijk. Een dergelijk belang heeft een karakter dat niet valt binnen de grenzen van het belang zoals bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Het aldus beoogde voordeel is immers niet verbonden met het verdwijnen van de bestreden beslissingen uit het rechtsverkeer, maar enkel met het horen gegrond verklaren *erga omnes* van de door verzoeker aangevoerde middelen.

17. In die omstandigheden en na eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en besluit, de redenering van het auditoraat bijvallend, dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij het voorliggende beroep tot vernietiging.

18. Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een bijdrage van 48 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op drie september tweeduizend zesentwintig,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Ann Coolsaet,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Chantal Bamps